

แนวปฏิบัติที่ดีด้านปรัยัติ: วิธีที่ 1 สืบสาน ส่งต่อ ต่อยอด

แนวปฏิบัติที่ดี เรื่อง: การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาบัณฑิต นักปฏิบัติ

คณะผู้จัดทำ:

1. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
2. รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
3. หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก
4. หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันออก
5. พระมหาไมตรี ปุณฺณามรินโท
6. พระมหาธีระวัฒน์ ธิติโชติ, ดร.
7. พระบวร ปวรธมฺโม
8. นายสันติย์ สีนาค
9. นางสาวอรรชนีดา หวานคง

หน่วยงาน/ส่วนงาน: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.ประวัติหน่วยงาน/ส่วนงาน

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่ 248 ม.1 ถ.ศาลายา - นครชัยศรี ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170 และ Website: www.human.mbu.ac.th โดยมีปณิธาน คือ "มุ่งมั่นให้การศึกษากับบรรพชิตและคฤหัสถ์อย่างเต็มศักยภาพ" และมีพันธกิจ คือ "การพัฒนาเรื่องระบบการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้ได้มาตรฐานสากล โดยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย" สำหรับปรัชญาของหน่วยงาน คือ "การเรียนรู้ภาษา คือการเรียนรู้มนุษย์" นอกจากนี้วัตถุประสงค์หลักการจัดการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์ คือ

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอย่างเพียงพอสามารถสื่อสารเพื่อเสริมสร้างมนุษย์สัมพันธ์ได้ดีทั้งภายในและภายนอกประเทศ
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการอ่าน เขียน แปลและฟังข่าวสารทางภาษาได้
3. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ทางภาษา วรรณคดีและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสามารถประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้
4. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้ทั้งในและนอกประเทศ

5. เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาระดับสูงขึ้นไป

ในปัจจุบันหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 4 สาขาวิชา คือ

1. ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
2. ภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลี สันสกฤตและพุทธศาสตร์ สาขาวิชาภาษาบาลี สันสกฤตและพระไตรปิฎกศึกษา และสาขาภาษาไทย

หลักสูตรคณะมนุษยศาสตร์มีระยะเวลาเรียนภาคทฤษฎี 4 ปี หรือ 8 ภาคการศึกษาและภาคปฏิบัติสหกิจศึกษา ภาคทฤษฎีนั้นจะต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนของหน่วยกิตที่กำหนดไว้

2. ที่มาและความสำคัญ

การผลิตบัณฑิตเป็นภารกิจสำคัญของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตและการพัฒนาการจัดการศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่เป็นเลิศทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนา ตามแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2556-2565) และยุทธศาสตร์หน่วยงาน (Strategic agencies) ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ด้านการผลิตบัณฑิตและสร้างโอกาสทางการศึกษาจากผลประเมินคุณภาพการศึกษาภายในปีการศึกษาที่ผ่านมาของ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีผลการประเมินอยู่ในระดับคุณภาพดี ดังนั้นการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้บัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ มีความสามารถในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ มุ่งสอนให้นักศึกษาสามารถใช้หลักการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล อย่างไรก็ตาม ในอดีตที่ผ่านมาการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถน้อยลงทั้งในกระบวนการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา ตลอดจนลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านลักษณะนิสัยต่างๆ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คณะกรรมการจัดการความรู้ประจำคณะมนุษยศาสตร์ ประจำปี 2565 เห็นสมควรว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคต และถือเป็นการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

3. วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้คณาจารย์มีแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่พึงประสงค์ด้วยการนำเทคนิคการสอนที่มีความหลากหลายมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อรวบรวมแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. แนวทางการดำเนินการตามหลัก PDCA

ขั้นการวางแผน (Plan)

ในปีการศึกษา 2565 คณะมนุษยศาสตร์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการจัดการความรู้ โดยมีคณาจารย์จากสาขาวิชาต่างๆ ภายในคณะเป็นผู้แทน ได้ประชุมร่วมกันเพื่อเสนอหัวข้อการบ่งชี้ความรู้และประเด็นความรู้ที่จำเป็น โดยนำผลประเมินคุณภาพการศึกษามาพิจารณาถอดบทเรียนและจำแนกองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย จัดทำเป็นแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สูงขึ้น โดยเลือกประเด็นหลักในการพัฒนา คือ การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ จากนั้นคณะกรรมการจัดการความรู้ จึงมอบหมายให้ นางสาวอรชนิดา หวานคง ทำหน้าที่ Facilitator ของการจัดการความรู้ โดยมี คณบดี คณะมนุษยศาสตร์ รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันออก พระมหาไมตรี ปุณณามรินโท พระมหาธีระวัฒน์ ธิติโชติ, ดร. พระบวร ปวรธมฺโม และนายสานิตย์ สีนาค เป็นที่

ปรึกษา ได้มีมติร่วมกันเลือกประเด็นในการจัดการความรู้คือ การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาบัณฑิตนักปฏิบัติ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์

ขั้นตอนการ (DO)

ระยะที่ 1 การแสวงหาความรู้ มีการประชุม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องของแนวทางการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ Active Learning นอกจากนี้คณะกรรมการจัดการความรู้ยังได้ศึกษาหาความรู้จากหนังสือ เอกสารต่างๆ บทความ ผู้สอนท่านอื่นและงานวิชาการต่างๆ

ระยะที่ 2 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการจัดการความรู้ ได้สรุปประเด็นทั้งหมดจากการแสวงหาองค์ความรู้ทั้งหมดจำนวน 5 ครั้ง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับเอกสารรายงานการประชุม สามารถรวบรวมเป็นระบบได้ง่าย และง่ายต่อผู้อ่านและผู้ที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการจัดการความรู้ เพื่อพิจารณาความครบถ้วน ถูกต้องของรายงานสรุปผลแต่ละครั้ง และสรุปประเด็นที่ต้องการนำไปจัดทำองค์ความรู้ ซึ่งได้แก่ แนวคิดและหลักการการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยคณะมนุษยศาสตร์ได้นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

- ผู้สอนจะต้องมีความเชื่อมั่นและยอมรับความสามารถ การแสดงออกและความคิดของผู้เรียน ตลอดจนออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยพิจารณาจากรายละเอียด คำอธิบายของรายวิชาและมาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้านและออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย
- ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่วางไว้ โดยคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ได้เลือกใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายมาผสมผสานกันขึ้นอยู่กับลักษณะและเนื้อหาของรายวิชา วัตถุประสงค์และมาตรฐานผลการเรียนของรายวิชา ลักษณะของผู้เรียน รวมถึงปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนที่ผ่านมา และการใช้สื่อทาง Social Media มาเป็นสื่อในการสอน การใช้สถานการณ์จริงหรือบทบาทสมมติ เป็นต้น
- เน้นการประเมินผลระหว่างการจัดการเรียนรู้อยู่โดยการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม ความคิดสร้างสรรค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา การประเมินตามสภาพจริงและการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน
- ปรับปรุงระหว่างการจัดกิจกรรมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น หรือปรับปรุงหลังการจัดกิจกรรม ตลอดจนปรับในหัวข้อหรือเนื้อหาอื่น

ขั้นตอนติดตามประเมินผล และนำผลไปพัฒนา (CHEK-ACT)

กระบวนการที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาบัณฑิตนักปฏิบัติ โดยพิจารณาจากตัวผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนได้ประเมินความเข้าใจของผู้เรียนโดยประเมินตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือวัตถุประสงค์จากการเรียนรู้ จากแบบทดสอบ การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ซึ่งจะสามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่ เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเชิงบวกอย่างไร

ส่วนการประเมินทักษะของอาจารย์ในการสอนให้ผู้เรียนได้มีการประเมินผลการสอนในทุกด้าน ทั้งด้านทักษะการสอน การตรงต่อเวลา การชี้แจงวัตถุประสงค์รายวิชา การชี้แจงการประเมินผลรายวิชา และการใช้สื่อการสอน เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยการออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของวิชา

5. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ปัจจัยภายใน

1. ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนในการถ่ายทอดองค์ความรู้
2. ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้มีความพร้อมและความตั้งใจในการนำประสบการณ์ในการสอนมาถ่ายทอดเพื่อใช้ในการเรียนการสอนที่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีในมหาวิทยาลัย
3. มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินการจัดการความรู้อย่างเหมาะสม
4. มีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อนำไปปฏิบัติจริง

ปัจจัยภายนอก

1. สื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning นั้นมีความหลากหลายและมีความทันสมัยเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของรายวิชา
2. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ของบุคลากรภายนอกสถาบัน

6. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

1. ด้านระยะเวลาในการดำเนินการจัดการความรู้มีระยะเวลาสั้นเกินไป ดังนั้นควรจัดการด้านเวลาในการดำเนินการจัดการความรู้ให้มีความเหมาะสม

2. บุคลากรที่มีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ในประเด็นดังกล่าว มีภาระงานด้านอื่นๆ ทำให้ไม่สามารถใช้เวลาในการดำเนินการจัดการความรู้ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงควรนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน

7. ประโยชน์ต่อการบรรลุเป้าหมายตามพันธกิจ

1. ผู้สอนซึ่งเป็นบุคคลสำคัญมีความรู้และความเข้าใจในรายวิชาที่ตนเองสอนเป็นอย่างดีและต้องเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และทักษะการสอนอย่างดีเยี่ยม ด้านการวางแผนการออกแบบการประเมินผลและการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ ซึ่งทั้งหมดถือเป็น การสนับสนุนกิจกรรมด้านการเรียนการสอน ระบบการเรียนการสอนออนไลน์จะมีความหมายต่อผู้เรียนก็ต่อเมื่อสามารถเข้าถึงได้ง่ายมีการจัดการและการนำเสนอที่ดี ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และมีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนได้ เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และบรรลุหรือประสบความสำเร็จในการเรียนตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายของการเรียน

2. เกิดองค์ความรู้ที่หลากหลายในการพัฒนาการเรียนการสอนและสามารถนำไปปรับใช้กับรายวิชาอื่นที่มีลักษณะธรรมชาติและเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน

แนวปฏิบัติที่ดีด้านประยุกต์: วิธีที่ 2 ผลงาน สร้างสรรค์ อย่างลึกซึ้ง

แนวปฏิบัติที่ดี เรื่อง:	การพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ
คณะผู้จัดทำ:	<ol style="list-style-type: none"> 1. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ 2. รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ 3. หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก 4. หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันออก 5. พระมหาไมตรี ปุณณามรินทร์ 6. พระมหาธีระวัฒน์ ธิติโชติ, ดร. 7. พระบวร ปวรธมโม 8. นายสานิตย์ สีนาค 9. นางสาวอรชรนิดา หวานคง
หน่วยงาน/ส่วนงาน:	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

1. ประวัติหน่วยงาน/ส่วนงาน

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่ 248 ม.1 ถ.ศาลายา - นครชัยศรี ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170 และ Website: www.human.mbu.ac.th โดยมีปณิธานคือ "มุ่งมั่นให้การศึกษากับบรรพชิตและคฤหัสถ์อย่างเต็มศักยภาพ" และมีพันธกิจ คือ "การพัฒนาเรื่องระบบการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้ได้มาตรฐานสากล โดยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย" สำหรับปรัชญาของหน่วยงาน คือ "การเรียนรู้ภาษา คือการเรียนรู้มนุษย์" นอกจากนี้วัตถุประสงค์หลักการจัดการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์ คือ

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอย่างเพียงพอ สามารถสื่อสารเพื่อเสริมสร้างมนุษย์สัมพันธ์ได้ดีทั้งภายในและภายนอกประเทศ
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการอ่าน เขียน แปลและฟังข่าวสารทางภาษาได้
3. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ทางภาษา วรรณคดีและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสามารถประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้
4. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้ทั้งในและนอกประเทศ

5. เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาระดับสูงขึ้นไป

ในปัจจุบันหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอนออกเป็น 4 สาขาวิชา คือ

1. ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
2. ภาควิชาภาษาตะวันออก ภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลี สันสกฤตและพุทธศาสตร์ สาขาวิชาภาษาบาลี สันสกฤตและพระไตรปิฎกศึกษา และสาขาภาษาไทย

หลักสูตรคณะมนุษยศาสตร์ มีระยะเวลาเรียนภาคทฤษฎี 4 ปี หรือ 8 ภาคการศึกษาและภาคปฏิบัติสหกิจศึกษา ภาคทฤษฎีนั้นจะต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนของหน่วยกิตที่กำหนดไว้

2. ที่มาและความสำคัญ

การวิจัยเป็นภารกิจสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่ 2 ตามแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2556-2565) ว่าด้วยการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน และปัจจุบันการศึกษาไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนสู่การพัฒนาประเทศไทยสู่ไทยแลนด์ 4.0 และการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนา การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสามารถนำพาประเทศไทยสู่ไทยแลนด์ 4.0 ได้

คณะกรรมการจัดการความรู้ประจำคณะมนุษยศาสตร์ประจำปี 2565 จึงเห็นสมควรให้มีการจัดการความรู้เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดี เรื่อง การพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ ซึ่งผลการวิจัยก็จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและต่อผู้เรียน

3. วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่

4. แนวทางการดำเนินการตามหลัก PDCA

ขั้นการวางแผน (Plan) วิธีการจัดการความรู้ด้านการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เรื่อง การพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพเกิดจากการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษามาพิจารณาถอดบทเรียนและจำแนกองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย จัดทำเป็นแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปรับปรุง การจัดการศึกษาให้สูงขึ้น โดยเลือกประเด็นหลักในการพัฒนา คือ การวิจัย จากนั้นคณะกรรมการจัดการความรู้ จึงมอบหมายให้นางสาวอรรชนีดา หวานคง ทำหน้าที่ Facilitator โดยมีคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันออก มหาพระไมตรี ปุณณามรินโท พระมหาธีระวัฒน์ ธิติโชติ, ดร. พระบวร ปวธมโม และนายสานิตย์ สีนาค เป็นที่ปรึกษา เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดีด้านประยุกต์: วิธีที่ 2 ผสาน สร้างสรรค์ อย่างลึกซึ้ง เรื่อง การพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ เพื่อใช้การวิจัยเป็นกรอบแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ที่หลากหลายและสามารถผลการวิจัยไปใช้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่

ขั้นดำเนินการ (DO)

ระยะที่ 1 การแสวงหาความรู้ คณะกรรมการจัดการความรู้ได้ดำเนินการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพจากความรู้และทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) ระหว่างคณาจารย์ที่เป็นนักวิจัยอาวุโส กับคณาจารย์ที่เป็นนักวิจัยระดับกลาง และคณาจารย์ที่เป็นเป็นนักวิจัยหน้าใหม่ โดยให้เวลาในการพูดท่านละ 5 นาที และประธานเป็นผู้ควบคุมการพูดของอาจารย์แต่ละท่าน เลขานุการทำหน้าที่ในการจดบันทึกตามที่อาจารย์แต่ละท่านพูด และประธานเป็นผู้สรุปประเด็นหรือหัวข้อที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้ง คณะฯ ได้สร้างและแสวงหาองค์ความรู้ทั้งหมด 5 ครั้ง

ระยะที่ 2 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการจัดการความรู้ ได้สรุปประเด็นทั้งหมดจากการแสวงหาองค์ความรู้ทั้งหมดจำนวน 5 ครั้ง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับเอกสารรายงานการประชุม สามารถรวบรวมเป็นระบบได้ง่าย และง่ายต่อผู้อ่านและผู้สนใจ เสนอต่อคณะกรรมการจัดการความรู้

เพื่อพิจารณาความครบถ้วน ถูกต้องของรายงานสรุปผลแต่ละครั้ง และสรุปประเด็นที่ต้องการนำไปจัดทำองค์ความรู้ 4 ประเด็น ดังนี้

1. การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย
2. การทำวิจัย
3. การนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์
4. การนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระดับชาติและนานาชาติ

ขั้นติดตามประเมินผล และนำผลไปพัฒนา (CHEK-ACT) คณะดำเนินการติดตามความก้าวหน้าโดยให้นักวิจัยที่ได้รับทุนรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะๆ

5. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ปัจจัยภายใน

ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนให้บุคลากรได้ผลิตผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยการสร้างขวัญและกำลังใจมอบเกียรติบัตรรางวัลบุคลากรดีเด่น ประเภท นักวิจัยรุ่นใหม่และนักวิจัยดีเด่น

ปัจจัยภายนอก

มีบรรยากาศของความร่วมมือ การมีส่วนร่วมและความสนใจในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับทั้งอาจารย์ภายนอกสถาบันต่างๆ

6. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

1. ผู้ทำวิจัยมีภาระงานประจำมาก ไม่สามารถจัดสรรเวลาในการทำวิจัยได้ตามที่กำหนด ดังนั้นจึงควรแบ่งเวลาในการบริหารจัดการให้ดี

2. ปัญหาการให้เงินทุนสนับสนุนในการทำวิจัยคือ ผู้วิจัยไม่มีทุนส่วนตัวในการทำวิจัย แหล่งทุนวิจัยที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้มีไม่เพียงพอเนื่องจากการทำวิจัยเรื่องหนึ่งๆ นั้น ผู้ทำวิจัยต้องดำเนินงานหลายขั้นตอนซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ดังนั้นทางคณะฯ ควรพิจารณาจัดสรรเงินทุนสนับสนุนงานวิจัยให้เหมาะสมกับงานวิจัยที่ทำ

3. ไม่มีห้องทำงานที่ให้บรรยากาศที่ดีในการทำวิจัยเนื่องจากในการทำวิจัยนั้นต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานวิจัย ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้ในการทำวิจัย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องคำนวณ เอกสารอ้างอิง รวมทั้งห้องทำงานวิจัยที่มีบรรยากาศเหมาะสม ดังนั้นคณะฯ ควรจัดหาสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัย โดยจัดสถานที่หรือห้องปฏิบัติงานวิจัยให้มีบรรยากาศทางวิชาการ รวมทั้งการให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัยให้มากขึ้น

7. ประโยชน์ต่อการบรรลุเป้าหมายตามพันธกิจ

1. ทำให้ได้แนวทางในการส่งเสริมการพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ
2. สามารถผลการวิจัยไปใช้บูรณาการกับศาสตร์อื่นสามารถต่อยอดองค์ความรู้หรือพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาได้
3. ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรในคณะฯ และเกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ความสามารถทำงานเป็นทีม